

Anne Baastrup (SF):

Vi har jo alle sammen haft nogle grundlæggende principper, da vi skulle starte med at forholde os til den her politireform og domstolsreform. Når det drejer sig om domstolsreformen, har det været helt, helt afgørende vigtigt for SF, at hvis man sigtes for en rigtig alvorlig forbrydelse, skal man også have mulighed for at anke et eventuelt skyldsspørgsmål. Det forhold i dansk ret har simpelt hen været en pine for alle, der har forholdt sig til det, og det har været et dybfølt ønske i SF, at vi fik ordnet det således, at der er ankeadgang for nævningesager.

Vi har jo så også i den forbindelse haft bekymringen for, hvordan vi kan få en begrundelse, når det drejer sig om nævningeafgørelser, således at man, når man anker en sag, rent faktisk kan gå ind og se, hvad der var begrundelsen for, at man blev dømt/ikke dømt. Ministeren og de, der har lavet forberedelserneovre i ministeriet, og Domstolsudvalget har jo også været inde i de overvejelser, og desværre er de så kommet frem til, at det drejer sig om, at vi laver en fælles voting mellem dommere og nævninge.

Vi har holdt eksperthøring i Retsudvalget, der har været høringer på Københavns Universitet, professor, dr.jur., Henrik Zahle har udtalt sig også her senest skriftligt, og jeg er stadig væk bekymret for, hvorvidt det er i overensstemmelse med grundloven.

Kl. 18.45

Jeg er derudover også bekymret for, om nævningene kan stå op imod den situation, at det bliver dommerne, der kommer til at diktere, hvordan nævningenes samtale kommer til at fungere. Vi har en viden om, at lægdommerne i det danske retssystem i langt højere grad tager udgangspunkt i den enkelte person, de står over for. Undersøgelser har vist, at nævninge og domsmænd er mere opmærksomme på, hvad det er for en konkret menneskelig situation, den pågældende sigtede er i; men nok om det.

Vi har truffet den beslutning i SF, at på trods af vores bekymring over fællesvotering og på trods af vores bekymring for, om der er grundlovsproblemer, støtter vi lovforslaget, fordi man må sige, at samlet set er lovforslaget faktisk ikke så ringe.

Ligesom de foregående ordførere har vi haft en god proces, og jeg synes i og for sig også, at de fleste af ordførerne har været relativt gode til at sige, at det er en fælles proces. Det kan godt være, der er nogle, der råber højt om Svendborg Ret og andre steder, men vi vil i fællesskab se på,

hvordan vi kan løse de geografiske spørgsmål i den sidste ende.

Her ser jeg også meget gerne, at vi holder tungen lige i munden, inden vi skal trykke på knapperne på fredag. Jeg har godt læst i en enkelt avis, at formanden for Folketingets Retsudvalg for hundrede syttende gang har lovet guld og grønne skove til folk, der hellere vil have, at politiet bruger mandetimer søndag, mandag, tirsdag og onsdag aften, hvor der sker nul, og hvor det er fuldstændig unødvendigt. Endnu en gang har han været ude. Men jeg synes, vi har været rigtig gode til at holde tungen lige i munden, så nu går øvelsen på, at vi fortsat skal gøre det.

Vi får deputationer i udvalget i morgen, og alle er optaget af: Hvorfor har Kolding fået, og hvorfor har Vejle fået, men hvorfor har vi ikke fået? Det er synd for befolkningen, fordi det kommer til at se ud, som om der er voldsomt megen kriminalitet i de danske kommuner. Det er virkelig kommet bag på mig, at det er et salgsobjekt for borgmestre, når de kommer i Retsudvalget, men det er så, hvad det er.

Derfor er det er vigtigt, at justitsministeren her fra talerstolen dels fortæller, hvor mange mandetimer der spares søndag, mandag, tirsdag og onsdag, hvis der ikke sker noget som helst, dels hvad det kommer til at betyde, hvis der skal sidde en og holde øje med detentionen, samtidig med at resten er rundt for at fange alle de kriminelle. Jeg vil meget gerne have, at vi får det skåret ud i pap, for det har jo været temaet hele vejen igennem.

I den forbindelse vil jeg også nævne, at lige nu har vi for hundrede syttende gang en mediesag i forbindelse med en politiklagesag. Det ville være meget fint, hvis ministeren lige præciserede, hvordan vi kommer videre i diskussionen om et nyt politiklagesystem. Statsadvokaterne får noget nyt at tage sig til, der kommer nye kredse, og hvordan løser vi problemet med, at der konstant er problemer, når Politiklagenævnet indstiller, at der skal rejses en sag mod nogle konkrete betjente. Statsadvokaten mener ikke, den kan rejses, men politifolkene bliver ikke renset.

Hvis man læser Dansk Politi, kan man se, at det er et selvstændigt problem for en politibetjent, at der bliver rejst en klagesag. Politiklagenævnet synes, at der er noget at komme efter, men statsadvokaten siger, at han søreme ikke kan vinde den i retten, og det er også et pro-